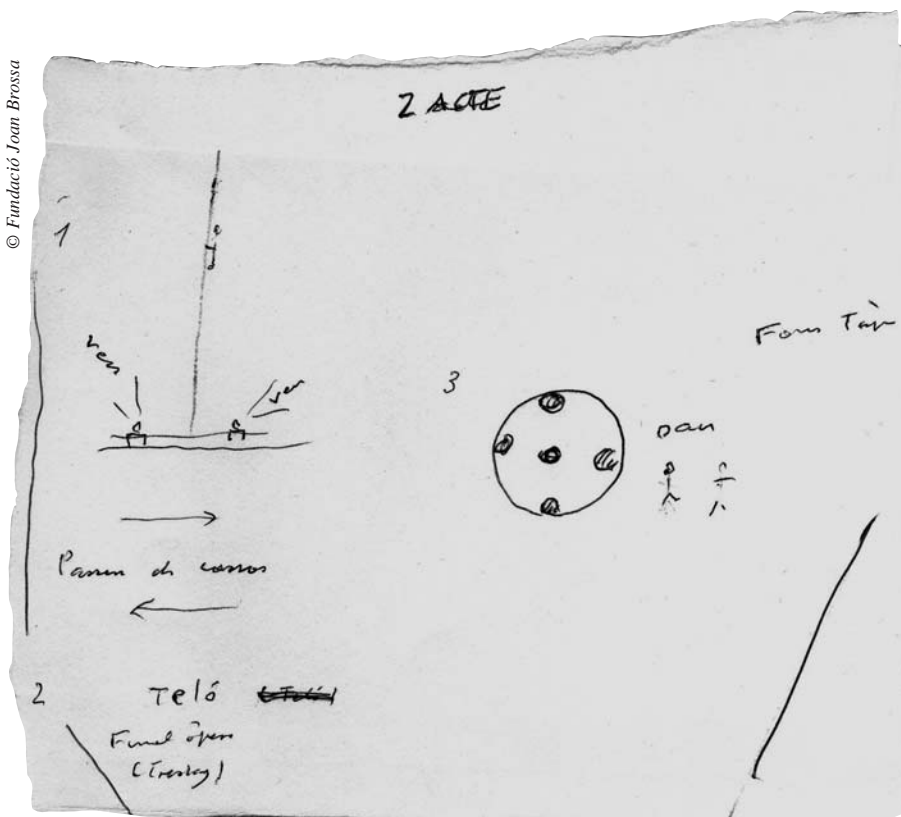

© Fundació Joan Brossa

Esquema original de Joan Brossa per a la posada en escena del segon acte de Cap de mirar

Cap de mirar
Òpera en tres actes de Josep M. Mestres Quadreny
Llibret de Joan Brossa. Escenografia d'Antoni Tàpies
(Barcelona, 1991)

GLÒRIA BORDONS
Fundació Joan Brossa

Joan Brossa fou un gran amant de la música. De tothom és coneguda la seva afecció a Wagner.¹ En moltes entrevistes o textos en prosa confessà la seva passió per aquest art: «Veure pintura i escoltar música m'estimula més que no pas llegir».² Fins i tot confessava tenir bona oïda i facilitat per recordar temes musicals.³ Quan estava a gust amb els amics havent sopat, podia arrencar a cantar fragments de sarsuela, cançons, etc.⁴

Aquest interès per tots els gèneres musicals l'abocà a la realització de moltes obres destinades a aquest camp. *Normes de mascarada* (1948-1954) és el primer

1. El primer text que fa referència a Wagner és «L'evocació de l'holandès errant», inclòs al seu primer llibre *La bola i l'escarabat* de 1941-1943. Després en seguiren molts altres fins a culminar en el llibre *Carrer de Wagner* amb aigües d'Antoni Tàpies, de 1990. Amb el pintor, Brossa havia compartit moltes vetllades d'audicions d'aquest i altres compositors.

2. «Fases», a *Vivàrium*, Barcelona: Edicions 62 (Cara i creu, 17), 1972, p. 107.

3. Lluís PERMANYER, *records Brossa*, Barcelona: Edicions La Campana, 1999, p. 21.

4. Tot i que la relació de Brossa amb la música és ben coneguda, no hi ha estudis aprofundits sobre aquest aspecte. A part dels articles pioners de Sebastià Gasch –1968 a 1972– sobre les relacions entre Brossa i el *music hall*, només disposem de l'estudi de Jaume Maymó, «Brossa i la música», dins de *La revolta poètica de Joan Brossa*, Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, 2003, p. 219-223. La comunicació fou presentada al Simposi Internacional Joan Brossa, impulsat pel KRTU i celebrat a la Fundació Joan Miró de Barcelona del 25 al 27 d'abril de 2001. Allà s'hi mostraren abundants obres visuals del poeta que fan referència a la música, però lamentablement a les actes no es recullen les imatges i només són enumerades sense cap tipus de referència.

conjunt de textos escènics, en relació amb la música. Es tractava de ballets, en els quals es subvertia aquest gènere i que després continuaria en un altre recull, *Troupe* (1964). En paraules de Xavier Fàbregas: «És evident la intenció de Brossa de recuperar un gènere que ha caigut en la pura repetició d'unes tècniques, i d'incorporarlo al terreny de la investigació dramàtica».⁵

De poc després és *El ganxo*, peça escrita el 1957 i convertida el 1959 per Josep M. Mestres Quadreny en una òpera de cambra. Serà la primera d'una llarga llista de col·laboracions entre poeta i músic. Els dos es coneixien des de 1950 i compartien la voluntat de lluitar contra l'ambient enrarit i retrògrad que es respirava a l'època: «Tinc molt clar que la composició de l'òpera *El ganxo* fou un clam contra tot aquell món corcat».⁶

Gairebé al mateix temps, Brossa escriu la lletra d'unes *Cançons de bressol*, cantades per Anna Ricci a l'Institut Francès el 1960,⁷ i després programades i reeditades en successives ocasions. Entre 1961 i 1962, Mestres posa música a tres dels ballets de Brossa: «Roba i ossos» (1961), «Petit diumenge» (1962) i «Vegetació submergida» (1962). El 1963 tornarien a coincidir en una obra col·lectiva: *Cop de poma* (amb un text de Joan Brossa, cinc aiguaforts de Joan Miró, cobertes d'Antoni Tàpies, tancador del llibre de Moisès Villèlia, partitura de Josep M. Mestres Quadreny, enquadernació de Joan Ponç i caps de fusta de Joan Miró). I també durant la dècada dels seixanta, hi hagueren unes cantates: *Excursió col·lectiva de cinc dies*, prosa de 1949 convertida en cantata el 1964⁸ i *Tríptic carnavalesc*, escrita expressament per a Mestres Quadreny el 1966.⁹

Però, sens dubte, les peces musicals més conegudes i reeixides de Brossa són les aplegades sota el títol *d'Accions musicals* (1962-1978). En la contracoberta de l'edició dels Llibres del Mall de 1975 es reproduïen les paraules que Brossa havia escrit per a l'estrena al teatre Romea de Barcelona de *Concert irregular* l'any 1968: «Malgrat que el compositor opina que el piano esdevé un moble inútil en l'evolució de la música contemporània; malgrat que el poeta no creu gens important de posar música en un text; i malgrat que en el modern teatre musical el teatre s'envileix o desapareix del tot, a l'aventura de l'espectacle que veureu es fusionen la música i l'acció, que, en certa manera, passa a substituir la lletra». D'altra banda, Mestres comentava a posteriori que el 1962, després d'acabar els ballets, van prendre consciència que els gèneres musicals més convencionals necessitaven una renovació a

5. Xavier Fàbregas, «Pròleg» a Joan BROSSA, *Poesia escènica I 1945-1954*, Barcelona: Edicions 62, 1973, p. 34.

6. Declaracions de Mestres Quadreny en el pròleg de la partitura, transcrits per Francesc Cortès en el programa de mà de la representació d'*El ganxo* al Foyer del Gran Teatre del Liceu el 6, 7 i 8 d'abril de 2006.

7. Aquest seria el principi de les sovintejades col·laboracions amb la soprano, a qui Brossa admirava i apreciava profundament.

8. Publicada a *Vivàrium*, p. 63-64.

9. Publicada a *Alfabet desbaratat*, Barcelona: Editorial Empúries, 1998, p. 85-92.

fons. Per aquest motiu «vam prescindir de les fórmules establertes i vam cercar nous camins, començant per replantejar-nos les relacions música-text per tal d'explorar noves possibilitats i albirar altres horitzons».¹⁰ El caràcter d'experimentació d'aquestes peces es fa ben palès a la nota que figura a la primera edició de *Satana: «Òpera* perquè en aquell moment encara no sabíem com dir-ne».

El fet que algunes d'aquestes accions fossin estrenades a l'estranger immediatament després de la seva realització (*Suite bufa*, a Bordeus el 1966; *Concert irregular*, en aquest cas amb música de Carles Santos, a Saint-Paul-de-Vence, en homenatge als 75 anys de Miró el 1968, i el 1969 a Nova York) posaren Brossa, Mestres i Santos¹¹ en el primer pla de l'escena internacional d'avantguarda.

Tot i que Brossa donà per acabada la seva poesia escènica l'any 1978 en tancar la publicació de la seva Poesia escènica completa, quedà fora del darrer volum una obra del mateix any 1978, *L'armari en el mar*, encarregada pel Festival Internacional de Barcelona a Mestres i Brossa. S'estrenà al Teatre Lliure pel Grup Instrumental Català dirigit per Carles Santos, sota la direcció escènica de Fabià Puigserver i només se'n féu una representació.¹²

També quedaren fora de l'edició completa, *Conversa*, una prosa de 1965, en la qual els músics xerraven mentre tocaven els seus instruments¹³ i que fou estrenada al Saló del Tinell de Barcelona el mateix any d'ésser escrita i el 1969 a Varsòvia. I una peça escrita poc després, la cançó *Sextina del vell combat nou o la llum bufetejada* de 1979, musicada també per Mestres Quadreny i estrenada per Anna Ricci (veu) i William Walter (guitarra) al Palau de la Música Catalana el 23 de març de 1983.¹⁴

A partir d'aquesta data, Brossa no tingué gaire interès a prosseguir en el camí de l'experimentació poèticomusical que havia iniciat. Només trobem tres col·laboracions puntuals amb Mestres Quadreny. La primera es produí el 1982, amb un text per a la Coral Carmina, *Canviera*, representació que no es pogué consumir.¹⁵ La

10. Josep M. MESTRES QUADRENY, «Accions musicals», dins de *Joan Brossa o la revolta poètica* (edició a cura de Manuel Guerrero), Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Fundació Joan Brossa i Fundació Joan Miró, 2001, p. 308-310. Es tracta del text més complet escrit fins al moment sobre les peces musicals de Brossa. El fet de ser l'autor el principal col·laborador d'aquestes obres el converteix en una documentació de primer ordre.

11. A part de les col·laboracions entre pianista i poeta, cal dir que Santos sempre ha reconegut Brossa com un mestre, no perquè li ensenyés coses sobre el piano sinó per la seva personalitat i actitud vital.

12. Tot i així, disposem del text gràcies a la seva edició en la revista editada el mateix any pel Fòrum musical del Teatre Lliure.

13. Segons comenta Mestres Quadreny a l'article abans citat (2001). La prosa i la partitura foren publicades el mateix 1965 per Ediciones Alpuerto de Madrid.

14. La sextina és inclosa a *Viatge per la sextina* (1976-1986), Barcelona: Quaderns Crema, 1987, p. 166-167. Cal dir que, dintre dels quatre llibres de sextines aplegats en aquest volum, abunden els poemes que s'anomenen "cançons" o que fan referència al món musical. N'hem comptabilitzat un total d'onze, d'entre les quals hi ha força "cançons-sextines" i dos concerts.

15. La millor relació de posades en escena d'obres de Brossa és la inclosa al final del volum d'Eduard PLANAS, *La poesia escènica de Joan Brossa*, Barcelona: Associació d'Investigació i Experimentació Teatral, 2002.

segona fou *Cap de mirar* el 1991, l'òpera que avui es publica. I la tercera fou el 1993: *Acció musical per a Joan Miró*, obra realitzada per Brossa i Mestres, per a l'acte de cloenda de la celebració del centenari del naixement de Joan Miró i que també resta inèdita. Com es pot comprovar, encara hi ha una petita part de peces musicals inèdites brossianes, a causa de les característiques i circumstàncies d'aquests tipus d'obres.

Cap de mirar fou una òpera composta per encàrrec del Patronat del Gran Teatre del Liceu i havia d'estar enllestida per ser representada el desembre de 1991. El llibret era de Brossa, la música de Mestres Quadreny i els decorats, els havia de fer Antoni Tàpies. Circumstàncies diverses impediren l'estrena, cosa freqüent en molts projectes d'aquest tipus. Actualment i després de superar moltes dificultats, sembla que les negociacions estan arribant a bon port i que, finalment, l'obra serà programada el 2009.¹⁶ Publicar-ne el text a la revista *Els Marges* és, doncs, una contribució al coneixement d'aquesta faceta més oblidada de Brossa.

Es tracta d'una obra, el primer mecanoscrit de la qual és de 1986.¹⁷ Aquest conté una nota que reproduïm, en la qual es pot llegir la voluntat de l'autor de donar un pas endavant en el desenvolupament del teatre d'òpera contemporani. Tal com Brossa hi indica, és una òpera en què trobem tots els seus motius recurrents: trapezistes, pallassos i altres elements de circ; jocs de paraules o de síl·labes, repeticions o inclusions de fragments en què simplement es canten notes musicals; introducció del llenguatge col·loquial, administratiu (en aquest cas sobre negociacions col·lectives dels sindicats, tal com havia fet ja a *Suite bufa*) o meteorològic, de manera que aquests fragments, aïllats del context habitual, sorprenen l'espectador i es converteixen en autèntics *objects trouvés*; incorporació de fragments d'òperes cèlebres com *Lucia di Lammermoor*, *Carmen*, *Rigoletto*, *La Bohème*, *La Traviata*, *La Valkíria* o *Il Barbiere di Siviglia*; ús d'altres llengües, com el cas del llatí en la lliçó dels reis de la baralla espanyola en el darrer acte; crítiques als polítics, al mercantilisme en el món de l'art, al maridatge entre burgesia i olimpisme, etc. Fins i tot l'acabament centrat en un monòleg de Zaratustra pren un caire transcendental, que encaixaria amb algunes composicions poètiques de la mateixa època de Brossa, però que, després de tants elements lúdics, sobta i ens deixa amb l'enigma sobre si l'autor ens ha pres el pèl o ens vol fer reflexionar profundament. En tot cas, les intencions són explícites a partir de la nota inicial i l'espectador és lliure d'interpretar-ho al seu aire. «I res més, l'autor sempre va sense corbata i amb el botó del coll descordat».¹⁸

16. Agraïxo a Josep M. Mestres Quadreny la seva ajuda per a la confecció d'aquestes ratlles.

17. Des de la Fundació Joan Brossa agraïm a Jordi Marrugat la seva tasca en la realització de l'inventari d'una part dels papers escènics brossians i en la transcripció del manuscrit *Cap de mirar*, i a Llorenç Mas la seva dedicació constant i rigorosa en la catalogació de l'arxiu.

18. Nota de Brossa a *Troupe*, ballets de 1965 inclosos a *Poesia escènica 5 1964 / 1965*, Barcelona: Edicions 62, 1983, p. 7.

Cap de mirar

Òpera en tres actes de Josep M. Mestres
Quadreny. Llibret de Joan Brossa. Escenografia d'Antoni Tàpies (Barcelona, 1991)

Personatges:

Cantatriu, Soprano
Cantant primer, Tenor
Cantant segon, Baix
Cantant tercer, Baríton
Dona primera, Soprano
Home primer, Tenor
Accidentada, Mezzosoprano
Accidentat, Baríton
Drapaire primer, Baríton
Drapaire segon, Baix
Jorba, Baix
Veu en "off" primera, Soprano
Veu en "off" segona, Tenor
Guerriller primer, Tenor
Guerriller segon, Tenor
Guerriller tercer, Baríton
Guerriller quart, Tenor
Guerriller cinquè, Baríton
Guerriller sisè, Baríton
Soprano, Soprano
Tenor de frac, Tenor
Personatge primer, Soprano
Personatge segon, Mezzosoprano
Personatge tercer, Baríton
Personatge quart, Baix
Dona segona, Soprano
Home segon, Tenor
Pallasso primer, Mezzosoprano
Pallasso segon, Baix
Mestre de llatí, Tenor
Rei primer, Tenor
Rei segon, Tenor
Rei tercer, Baríton

Rei quart, Baríton
Zaratustra, Baríton

Cor i actors:

Personatge de vermell, Personatges de la Valquíria, Wagner, personatges en mallots, dues accidentades, dos accidentats, operaris, vianants, personatges amb guants, dos equips d'estirar la corda, Pierrot, màscares, criats, noies vestides de negre, noies vestides de blanc, vuit personatges amb carrabines de saló, vuit noies amb rodelles blanques.

ACTE PRIMER

QUADRE PRIMER

Un equip de tramoistes munta una decoració. (Una sala). Tres cantants es passegen pel pati de butaques tot cantant.

CANTANT SEGON

Tra la la la la la ro la. La la la la.

CANTANT PRIMER

La ra la la la ra la la ra la

CANTATRIU

La ra la la a a la ri la o a la

CANTAN SEGON

La la ra la la.

CANTANT PRIMER

Lo lo ro lo

CANTATRIU

La la la a lo o la la lo lo.

CANTANT PRIMER

La ra la ra la.

CANTANT SEGON

A.

CANTATRIU

La la lo ra la,

CANTANT PRIMER

La ra la ra la ra la la la la la.

CANTANT SEGON

La tra la la tra la la la

CANTANT PRIMER

La ra la la ra la la.

CANTATRIU

La lo la.

CANTANT SEGON

A la.

CANTANT PRIMER

Lo ro lo la ra la o a la.

CANTANT SEGON

Tra la la tra la la tra la la la.

CANTATRIU

La ri la la la la ri la la la ra la.

CANTANT SEGON

Tra la la la la la la.

CANTANT PRIMER

La la ra la.

CANTATRIU

La ra la ra la.

CANTANT PRIMER

La la ra la la la la.

CANTANT SEGON

Tra la la la la la la la ra la la la la lo.

Una vegada muntada la decoració i posats els llums, els tramoistes es retiren i els cantants pugen a l'escenari.

QUADRE SEGON

Els tres cantants anteriors més un quart, inicien un quartet d'òpera a la italiana.

CANTATRIU

Quanti mali ha promosso Quanti mali ha promosso ha promosso un importuno desío un importuno desío un importuno desío d'un amante civettío d'un amante civettío cieco sempre cieco sempre a la ragion a la ragion cieco sempre cieco cieco a la ragion.

CANTANT PRIMER

Quanti mali mali ha promosso quanti mali mali ha promosso ha promosso un importuno desío desío un importuno desío desío un importuno desío d'un amante civettío d'un amante civettío cieco sempre a la ragion cieco sempre a la ragion cieco sempre a la ragion a la ragion.

CANTANT SEGON

Quanti mali ha promosso quanti mali ha promosso ha promosso un importuno desío un importuno desío un importuno desío d'un amante civettío d'un amante civettío cieco sempre a la ragion cieco sempre a la ragion cieco sempre a la ragion cieco sempre a la ragion a la ragion.

CANTANT TERCER

Quanti mali ha promosso quanti mali ha promosso ha promosso un importuno desío un importuno desío un importuno desío

d'un amante civettí d'un amante civettí
cieco sempre a la ragon cieco sempre a la
ragon cieco sempre a la ragon cieco sem-
pre a la ragon cieco sempre a la ragon
cieco sempre a la ragon a la ragon.

CANTANT TERCER

Sommeso a pene mio petto sento ugal
tormento giammai giammai giammai soffrí.
ugal tormento giammai giammai soffrí.

CANTATRIU

Ugal tormento giammai giammai soffrí.

CANTANT PRIMER

Ugal tormento giammai giammai soffrí.

CANTANT SEGON

Ugal tormento giammai giammai soffrí.

CANTANT TERCER

Ugal tormento giammai giammai soffrí.

CANTANT SEGON

Sommeso a pene mio petto sento ugal
tormento giammai giammai giammai soffrí
ugal tormento giammai giammai soffrí.

CANTATRIU

Ugal tormento giammai giammai soffrí.

CANTANT PRIMER

Ugal tormento giammai giammai soffrí.

CANTANT SEGON

Ugal tormento giammai giammai giammai
giammai soffrí.

CANTANT TERCER

Ugal tormento giammai giammai giammai
soffrí.

CANTANT PRIMER

Sommeso a pene mio petto sento ugal
tormento giammai giammai giammai soffrí,
ugal tormento giammai giammai giammai
giammai soffrí.

CANTATRIU

Ugal tormento giammai giammai giammai
giammai soffrí.

CANTANT PRIMER

Ugal tormento giammai giammai soffrí.

CANTANT SEGON

Ugal tormento giammai giammai soffrí.

CANTANT TERCER

Ugal tormento giammai giammai soffrí.

CANTATRIU

Sommeso a pene mio petto sento ugal
tormento giammai giammai giammai soffrí.

CANTATRIU

Ugal tormento giammai ugal tormento
giammai giammai soffrí.

CANTANT PRIMER

Ugal tormento giammai ugal tormento
giammai giammai soffrí.

CANTANT SEGON

Ugal tormento giammai ugal tormento
giammai giammai soffrí.

CANTANT TERCER

Ugal tormento giammai ugal tormento
giammai giammai soffrí.

*Inesperadament talla l'escena un teló
blanc que baixa a primer terme.*

QUADRE TERCER

Damunt el teló blanc es projecten en moviment figures de calidoscopi de grans dimensions. Puja el teló.

QUADRE QUART

Al mig de l'escena una perxa que es perd pels dalt. A cada banda, una tauleta amb un cap al damunt: Dona primera i Home primer. El sota el veiem completament buit. Canten un duo i mentrestant un personatge vestit de vermell va grim pant amunt i avall de la perxa.

DONA

La imatge.

L'engany del cor.

Com em canso.

És clar com l'aigua que m'n vaig d'aquí.

És més, tanta xerrameca m'omple el cap.

Ah, com els crits em trenquen el son.

HOME

I quantes vegades no volem donar la cara sempre esperem que ho facin els altres, és mes segur, molt més segur.

DONA

Pressentia el mal temps.

És clar com l'aigua.

HOME

Vaig tenir un atac de nervis i encara no m'he posat a to, tinc rampells de mal humor.

DONA

Però segur que no m'ho prendré bé el jorn que em canviaran de feina i tanmateix em frego les mans amb la perspectiva dels guanys.

HOME

D'un cap tan buit me'n ric per sota el nas.

No hi ha cap voluntari.

Tothom s'ha sorprès del teu talent,

no ho escriguis,

més val que ho diguis de tot cor

i de paraula.

DONA

Saber on jeu la llebre.

Jo sé on toco,

i tu somrius.

Saber-ne de cada mà,

d'una mà.

Sents campanes,

lleus campanes,

gotes d'aigua.

Van per feina.

HOME

Saber on jeu la llebre.

Jo sé on toco.

Somrius.

Saber-ne de cada mà

de cada mà.

Sents campanes,

lleus campanes,

gotes d'aigua.

Van per feina.

El personatge vermell desapareix per dalt.

Pausa.

De dreta a esquerra travessa un home i d'esquerra a dreta, una dona. Van d'etiqueta i no tenen cap.

Cau el teló de boca. S'acaba la música.

QUADRE CINQUÈ

S'aixeca el teló de boca, s'encenen els llums de la sala i se senten forts aplaudiments, davant un altre teló idèntic. Surten a

saludar els personatges de la Valquíria. Un per un, després plegats amb el director d'orquestra com és habitual. Finalment davant la gran ovació, els personatges es reuneixen en grup al mig del qual apareix Richard Wagner.

Van minvant els aplaudiments. Puja el teló.

QUADRE SISÈ

Decorat de Tàpies.

Un grup de personatges en mallots de diferents colors travessen l'escenari d'esquerra a dreta empenyent un gran dau rodó.

COR

Soprano 1: Do mi sol do mi sol la sol... etc.

Soprano 2 :So si sol si si sol si sol si... etc.

Contralt 1: Mi sol mi re re mi sol mi re... etc.

Contralt 2: Re mi re mi re re mi fa la la la re... etc.

Tenor 1: La mi la do mi do la mi do... etc.

Tenor 2: Mi sol mi sol sol sol mi sol si... etc.

Baix 1: Re sol re sol si sol si sol si sol re si... etc.

Baix 2: Si re re re fa la fa la fa... etc.

Puja el decorat.

QUADRE SETÈ

Fons de maó, al mig, un cotxe de cap per avall (limusina de quatre portes). A partir del cotxe, sis personatges, en vestit de carrer, s'arrossegueuen penosament, dues dones i un home a la dreta i dos homes i una dona a l'esquerra.

ACCIDENTADA

Ai! Ah! Oi! Ai!

ACCIDENTAT

Ai! Renoi. Ai! Oi!

Cau davant del cotxe un teló de Tàpies (color més viu que el primer).

QUADRE VUITÈ

Apareixen diversos personatges els quals tot entrant i sortint dipositen al mig de l'escenari tot de materials heterogenis.

Quan tenen la pila feta, es retiren.

Per l'altra banda entren més operaris i, amb el material que han deixat els altres, es disposen a construir una cosa (uns cavallets per exemple).

COR

Tenor: Lai-la-la-ra la-ra-la

Tenor: Lai-la la-ra-la la-ra-la lai-la

Baix: La li-la la-ra-la la-ra-la lai-la

Soprano: Ta-li-rà li-ró ta-li-rà ta-li-ro ta-li-rà

Contralt: Ta-li-rà ta-li-ro ta-li-rà

Tenor: Lai-la la-ra la-ra lai-la

Baix: Lai-rim lai-ram lai-rà la-ra la-ra lai-la

Soprano: La la la

Contralt: Tra-la-rà la la la la la la

Tenor: Lai-la la-ra la-ra-lai lai-la la-ra-la

Baix: Lai lai-là la-ra-là

Soprano: Ta-li-rà li-ro ta-li-rà ta-li-rà ta-li-rà

Contralt: Ta-li-rà ta-li-rà ta-li-rà

Tenor: Lai-la la-ra la-ra-la lai-rim lai-ram lai-rà la lai-rà

Baix: Lai-la la-ra la-ra-la lai-rim lai-ram lai-rà la lai-rà

Soprano: Ta-li-rà li-ró ta-li-ra li-ró
Contralt: Tra-la-rà la la la lai-rim lai-rà la
ta-li-rà li-ró ta-li-rà li-ró
Tenor: Lai-rà lai-rim lai-ram lai-la la-ra la-
ra lai-là
Baix: Lai-rim lai-ram lai-rà lai-rim lai-ram
lai-la la-ra la-ra lai-là

Soprano: La ta-li-rà li-ro-la
Contralt: Tra-la-rà la la la la la
Tenor: Lai-la la-ra la-ra-lai la-ra-lai la-ra-lai
Baix: Lai-rim lai-ram lai-rà lai-la-ra la-ra-
lai la-ra-lai la-ra-lai

Soprano: Tra-li-rà lai-ró lai-ró
Contralt: Tra-li-rà lai-ró lai-ró
Tenor: La lai-rim lai-rà
Baix: Lai-rim lai-ram lai-rà lai-rim lai-rà

*L'escena només ha de durar el temps precis
per identificar de què es tracta.
Es tanca una cortina cap a primer terme.*

QUADRE NOVÈ
*Pluja de sabates.
Entren dos drapaires que van recollint les
sabates.*

DRAPAIRE PRIMER
Pareu compte per aquí per aquí.

DRAPAIRE SEGON
Uà.

DRAPAIRE PRIMER
No heu despullat un sant per vestir-ne un
altre?

DRAPAIRE SEGON
Si altre cop fa molt temps però en fa molt
de temps

DRAPAIRE PRIMER
Doncs bé mireu darrera la porta abans de
sortir.

DRAPAIRE SEGON
Uà.

DRAPAIRE PRIMER
No sentiu el vent bufar de valent?
Aneu a la vostra i no cal avisar-me si en
trobeu un tros.
Sentireu ploure confetti al rostre.

DRAPAIRE SEGON
Uà.

DRAPAIRE PRIMER
Caminem?
No tingueu por jo us sostindré;
doneu-me no no pas la mà,
que podria lliscar,
el braç.

DRAPAIRE SEGON
Uà.

DRAPAIRE PRIMER
No em veieu la cara?
Agustí Agustí!

DRAPAIRE SEGON
Si me sembla que us veig els ulls de la
cara. Deu ésser la gota que fa vessar el vas.

DRAPAIRE PRIMER
Sí, és el bastó; mireu, jo l'he mogut per fer
lloc entre els murs.

DRAPAIRE SEGON
M'ofego aquí, anem.

DRAPAIRE PRIMER
Sí, anem.

DRAPAIRE SEGON
Uà.

Quan cadascú en té el sac ple, se'n tornen.

-Fi del primer acte-

ACTE SEGON

QUADRE PRIMER

Per cada banda, entren personatges cantant i brandant torxes enceses (van amb guants).

COR
Com bufa el vent
Fa caure malalt
Venim tots a menys
Venim tots amb torxes

Jorba! Jorba!
Lai-là. Lai-là.

Quina mosca hi ha?
Qui fa rosegons.
Qui brega vol?
Quina mosca hi ha?
Qui fa rosegons.
Qui brega vol?
Esmaperdut
Qui brega vol?
Venim tots a menys
Venim tots amb torxes
Què hi fa!
Quina mosca hi ha?

Lai-là Ah! Lai-là

Apaguen les torxes i les canvien per xurriaques, que fan petar.

Lai-là Lai-là Lai-là
Lai-là Lai-là
Lai-là Lai-là
Lai-là Lai-là

JORBA
Calleu, silenci.
El pròxim primer de maig
serà una jornada unitària de lluita
de tot el moviment sindical,
en la qual es projectarà
una altra vegada
el programa de la vaga general.

Ajunten les xurriaques, les uneixen per les puntes amb un nus.

Les negociacions van fatal.
No només es poden frustrar,
si continua l'actitud de l'executiu,
sinó que temem que el govern
vulgui desempolsegar artillugis
que serien interpretats pel nostre sindicat
com una provocació extrema.

En fer unes passes endarrera s'adonen que no es poden separar més lluny de la llargada de les corretges.

Tumult.

S'alliberen traient-se el guant de la mà amb què aguanten les xurriaques.

Tots fugen.

COR
Tenor 1: Els drets socials comunitaris han de ser fonamentals. Constitueixen el fonament de les relacions sociolaborals. Els drets socials comunitaris han de ser con-

crets. No han de donar pas a la judicialització del seu àmbit per la via del conflicte, sinó amb la suficient rotunditat i comprensió immediata.

Tenor 2: Tenir un cos jurídic comunitari en la concreció dels drets socials fonamentals, és una necessitat que no es pot ajornar més. El model social europeu ha de partir dels avenços socials.

Baix 1: Els drets socials fonamentals s'han de basar en una virtualitat jurídica immediata. Els drets socials fonamentals s'han de basar en una norma d'aplicació en els dotze països comunitaris.

Baix 2: Amb independència de les diferències de cada legislació nacional tot ciutadà comunitari ha de tenir la certesa jurídica que allí on decideixi treballar trobarà el mateix quadre de garanties.

Cau un teló de Tàpies en blanc i negre.

QUADRE SEGON

A la meitat de l'alçada de l'escenari entra i surt un Pierrot que es gronxa en un trapezi de barra.

Veiem una corda que ultrapassa la llargada de l'escenari. Aferrats a cada extrem un grup de personatges estira la corda en direcció contrària. Només entra en escena el grup que alternativament és arrossegat per l'altre. Lluita igualada.

VEU EN "OFF" 1

El Parc Nacional d'Aigüestortes és una de les zones més belles de la península Ibèrica. La seva zona perifèrica ha d'aclarir si és per la tradició o pel turisme massiu per on s'ha de desenvolupar.

Finalment la corda resta immòbil a terra i acaba el vaivé del trapezi.

Entra, rabent, per l'esquerra un cotxet de portar infants; per la dreta una cadira de rodes.

Xoquen al mig de l'escenari.

Els elements en negre de la pintura de Tàpies desapareixen enlaire restant només el fons blanc.

Foscor.

Veiem projectat un disc fonogràfic en moviment; a l'etiqueta, pintada per Tàpies, llegim el títol de l'òpera.

VEU EN "OFF" 2

Els jocs paralímpics només costaran nou mil cinc-cents milions i vindran cinc mil participants de noranta països.

VEU EN "OFF" 1

Els jocs olímpics són una ximpleria impròpia d'adults.

QUADRE TERCER

S'aixeca el teló.

Sala on se celebra un ball de màscares. Gran animació. Escena del ball. (No hi ha cap Pierrot.)

De sobte, comença a ploure.

Entren criats amb paraigües que reparteixen entre les parelles.

COR

Soprano 1: La nebulositat serà molt variable. Més abundant cap al Pirineu on encara es produiran ruixats diversos. La precipitació fora del Pirineu es mantindrà a un nivell moderat o pujarà una mica a la zona més assolellada. La mínima es mantindrà suau.

El vent bufarà fluix i deixarà pas a la marinada diürna a la zona costanera. De nit hi haurà boirina. Durant els pròxims dies no hi haurà canvis.

Soprano 2: El vent bufarà del nord sec a les altes capes de l'atmosfera, la qual cosa estabilitzarà molt l'estratificació de l'aire. La nebulositat variable deixarà anar ruixats a la vessant nord del Pirineu i grans clarianes a la resta. La temperatura màxima pujarà un parell de graus més com a mínim i farà calor al migdia. La temperatura es mantindrà o baixarà una mica. A la costa bufarà la marinada amb intensitat moderada.

Contralt 1: El temps continuarà inestable i variable. La nebulositat es desenvoluparà molt i congriarà tempestes, que arribaran a intensitats molt fortes al Pirineu i al seu voltant. Cap al sud, la nebulositat serà variable, amb clarianes i ambient assolellat i amb tempestes molt més febles i disperses. La temperatura es mantindrà moderada a la zona més assolellada i baixa a l'àrea de tempestes fortes que donaran nevades de dos mil en amunt.

Contralt 2: El temps continuarà amb el mateix tarannà, és a dir, amb nebulositat abundant, amb nuclis molt desenvolupats que congriaran sovint tempestes. Al Pirineu i al Pre-Pirineu hi haurà xàfecs que donaran més de cinquanta i fins i tot setanta-cinc litres en un parell d'hores. Cap al sud s'obriran clarianes i al País Valencià i les Illes predominarà l'ambient d'estiu, amb màximes de més de vint-i-cinc graus. Vent variable.

Tenor 1: L'atmosfera presentarà una estratificació de moderada inestabilitat que encara afavorirà la formació de tempestes, sobretot al Pirineu i deixarà clarianes, especialment

al matí, a la resta. La temperatura minvarà una mica més, tot i que encara es mantindrà molt alta al País Valencià i una mica menys a les Illes. El vent bufarà en direcció variable, de fluix a moderat.

Tenor 2: Una entrada d'aire fred a les capes altres inestabilitzarà una mica més l'atmosfera. El pas d'un sistema frontal congriarà tempestes arreu, molt fortes a la zona muntanyenca, algunes amb xàfecs de més de cinquanta litres en menys d'una hora, amb calamarsa i fins i tot pedra. La temperatura experimentarà una davallada important, més sensible a la meitat nord, si bé avançarà poc a poc cap al sud.

Baix 1: Una petita depressió s'ha format a la Mediterrània. El vent bufarà de llevant amb intensitat feble i moderada i arrossegarà gran quantitat d'humitat de mar a terra. L'atmosfera s'inestabilitzarà una mica més. La nebulositat abundant deixarà anar ruixats dispersos que seran tempestes en indrets aïllats de la muntanya. En general, la precipitació tindrà caràcter feble. La temperatura una mica baixa.

Baix 2: El temps continuarà amb la mateixa tònica, és a dir, amb ambient assolellat, sec, poc ventós i moderadament càlid durant el dia, amb màximes de vint-i-un a vint-i-set graus, més altes cap a l'interior lluny del garbí. La nebulositat serà variable, més abundant cap al País Valencià i el delta de l'Ebre, on es poden produir ruixats febles i molt dispersos. La nit serà tèbia i amb boirines de matinada.

Acaba fugint tothom.

Baixa el teló.

QUADRE QUART

Interludi

Puja el teló.

Fons blanc. Tot de lletres negres penjant del sostre.

Passada de noies en vestit negre.

Cau un fons negre.

Passada de noies en vestit blanc.

Puja una decoració que representa un bosc.

QUADRE CINQUÈ

Comença a tronar i llampegar.

Dos grups de guerrillers (un per cada banda) s'ametrallen alternativament.

El soroll de les armes i de la tempesta es barreja en crescendo.

GUERRILLER 1

A aó a aó aó aó a ià aó aó aó ia o aó ià
aó aó ià aó a o aó ià aó aó ià aó aó aó ià

GUERRILLER 2

Aó a o aó a aó a ià aó aó aó i o ià aó aó a ià
aó aó aó aó ià aó aó aó aó ià aó ià aó aó ià
aó aó aó ià

GUERRILLER 3

Aó a aó ià aó aó aó ià aó ià aó aó aó a aó aó
ià ià aó aó ià aó aó ià aó ià ià

GUERRILLER 4

A o a i aó a o aó aó aó aó ià aó ià aó a aó aó
ià aó ià aó ià aó aó aó ià aó aó aó aó ià aó

GUERRILLER 5

Ià aó a o aó aó a ià aó ià ià ià aó ià aó aó aó
aó ià aó aó aó ià aó ià aó ià

GUERRILLER 6

Aó a i o aó ià aó aó ià o ià o ià aó aó aó aó aó

De sobte, silenci.

Baixa un teló vermell a primer terme.

Dispar de fletxes d'esquerra a dreta.

QUADRE SISÈ

S'aixeca el teló vermell.

En una petita llotja situada al mig de l'escenari la soprano fa un número fregolià (seguit de fragments de diferents personatges d'òpera).

LUCIA

Spargi d'amaro pianto
il mio terrestre velo,
mentre lassù nel cielo
io pregherò, pregherò per te.

CARMEN

Près des remparts de Séville,
chez mon ami Lillas Pastia,
j'irai danser la Seguedille
et boire du Manzanilla,
dimanche,
j'irai chez mon ami Pastia!

GILDA

Tutte le feste al tempio
mentre pregava Iddio,
bello e fatale un giovine
offriasi al guardo mio...
se i labbri nostri tacquero,
dagl'occhi il cor, il cor parlò.

LUCIA

Ah! Verranno a te sull'aure
i miei sospiri ardenti,
udrai nel mar che mormora
l'eco de'miei lamenti...

MIMI

Là in una bianca cameretta:
guardo sui tetti e in cielo,

ma quando vien lo sgelo
il primo sole è mio,...
il primo bacio dell'aprile è mio!...
Il primo sole è mio!

VIOLETTA

Sempre libera degg'io
folleggiare di gioia in gioia
vo' che scorra il viver mio
pei sentieri del piacer.

BRUNHILDA

Der wilde Jäger,
der wütend mich jagt,
er näht, er näht, vom Norden!
Schützt mich Schwestern!
Wahret dies Weib!

ROSINA

E cento trappole
prima di cedere farò giocare
farò giocare,
e cento trappole
prima di cedere
e cento trappole farò, farò, giocare,
e cento trappole farò giocare
e cento trappole
farò giocare, farò giocare,
farò giocare, farò giocare.

QUADRE SETÈ

*Baixa al davant un gran escut.
Entra un personatge de frac sense jaqueta.
Canta tot menjant una poma.*

TENOR DE FRAC

Jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm
jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm
jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm
jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm
jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm

jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm
jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm jm

Surt. Pausa.

QUADRE VUITÈ

*L'escut es va desfent.
Entren quatre personatges que en recullen
els trossos.*

PERSONATGES 1, 2 I 3

El plaer el plaer
les delícies les delícies
les delícies i el plaer i el plaer
les delícies les delícies
les delícies i el plaer
i el plaer i el plaer i el plaer i el plaer

PERSONATGE 4

Les delícies i el plaer
les delícies i el plaer
les delícies les delícies
les delícies les delícies
i el plaer i el plaer
les delícies les delícies
les delícies les delícies
i el plaer i el plaer
i el plaer i el plaer
i el plaer el plaer

Fugen.

- Fi de l'acte segon-

ACTE TERCER

QUADRE PRIMER

Introducció
*A teló tirat sentim el soroll dels tramoistes
muntant una decoració (cop de martell,
etc.).*

COR

No escolteu
no escolteu el qui us el vulgui explicar
ni expliqueu, després de veure-la,
el final d'aquesta òpera.

S'aixeca el teló. Cortina fosca.

Cap a la dreta una dona alta, Dona Segona, immòbil en vestit de carrer.

Travessa un grup compacte de personatges vestits de negre (d'etiqueta i de carrer).

COR MASCULÍ

Papallones.
Cucs de seda.
Aparences.

Si li falla aquest crèdit és home a l'aigua.
És millor per guanyar temps
que tu aparquis l'auto
mentre jo trec les entrades del partit de futbol.
Quan pujo a un vaixell se'm posa la cara de
merda d'oca.
Van començar la festa molt engrescats,
va haver-hi baralles
i tot es va acabar com el rosari de l'aurora.
Qui té el cul llogat no pot seure quan vol ni
com vol.

QUADRE SEGON

Un d'ells, Home Segon, s'ha quedat immòbil al mig de l'escena.
L'home i la dona canten a duo.

HOME SEGON

Cap per amunt l'ampolla,
el vi no vessarà.
Me n'he emportat la palma,
passant davant de tots.

DONA SEGONA

Faig acte de presència
i tu no has vingut.
Em paguen un bon sou
per fer doble treball,
per fer doble treball.

HOME SEGON

Vals més or que no peses.

DONA SEGONA

No hi ha cap zona verda.

HOME SEGON

M'han esquitxat de tinta

DONA SEGONA

Guaita, no sóc prou alta,
no sóc prou alta, no sóc prou alta.

HOME SEGON

Vaja. Vaja.
Vinc de molt mala gana.

DONA SEGONA

Si en va cega la terra.

HOME SEGON

No goso dir-te res.

DONA SEGONA

Tu eres l'amo del ball.

HOME SEGON

Jo vaig de gambirot

DONA SEGONA

Per fer doble treball.

No hi ha cap zona verda.
Guaita no sóc prou alta,

no sóc prou alta, no sóc prou alta.

HOME SEGON

No vull anar de bòlit

no no no no

no vull anar de bòlit,

no vull anar de bòlit.

Cantem?

Cantem?

DONA SEGONA

Cantem.

HOME SEGON

Es fa petita la selva

quan l'hivern buida els arbres?

Gotes sense platja,

fem una passa

i ja la terra

du sorra.

DONA SEGONA

La sorra

de la selva

roda amb la Terra.

Amics i vells arbres

ens estiren la passa

pel laberint de la platja.

HOME SEGON

Canto en un extrem de platja

amb fil de bona sorra.

El Mot és la passa

que dona selva

a aquests arbres

per terra.

DONA SEGONA

I al terra

de la platja,

hi veig fruits d'arbres,

i en la justa sorra

puc trepitjar la selva

o seguir el vent passa a passa.

HOME SEGON

Ningú no em comprèn la passa

però ens mena la terra:

si per dins som selva

per fora platja:

grans de sorra o arbres.

DONA SEGONA

Els arbres,

peix de passa;

terrosa sorra

i sorrenca terra,

l'arbrat té bona platja

i l'aigua camí de selva.

HOME I DONA SEGONS

Fem que la selva ens deixi veure els arbres.

Mar sense platja, així la nostra passa.

Roda la Terra i va caient la sorra.

*Finalment ell desapareix per l'escotilló i
ella surt per la dreta.*

QUADRE TERCER

S'obre la cortina pel mig. Teló de Tàpies.

Escena de pallassos.

PALLASSO 1

Has vist mai llampegar fusta en un rebost?

PALLASSO 2

I tu fumes gaires cigars al dia?

PALLASSO 1

Els llits de ferro ja no són moda.

PALLASSO 2

Tampoc, en parets de colors, hi sol haver xemeneies.

PALLASSO 1

Prefereixo la fragància natural de les plantes. Pensa en la situació de les meves inversions.

PALLASSO 2

No tot va sempre sobre rodes.

PALLASSO 1

Creades per iniciativa dels bancs es parla de societats d'inversió que proporcionen catàlegs d'art amb fotos, i estimacions estadístiques de tendències del mercat i s'ocupen de comprar i vendre. Però això és com calcular un malson. No serveix de res.

PALLASSO 2

Et sents alguna vegada com si el món fos teu?

PALLASSO 1

El passat no s'inventa.

PALLASSO 2

L'interès pel passat és una manera de rebuig que intenta eliminar els compromisos més avançats de l'art.

PALLASSO 1

Avui la recuperació del passat es fomenta en el negoci.

PALLASSO 2

La literatura és un sistema de distracció, i la pintura un element decoratiu pels salons dels milionaris.

PALLASSO 1

Sí, sí.

PALLASSO 2

A més, entre els burgesos tirant a aristòcrata predomina l'interès per les competicions esportives. Els jocs olímpics moderns se'ls va inventar un carnestoltes aristocràtic. Però, encara que alguna rata hipòcrita digui que les olimpíades són la suma de l'esport i la cultura, la corrupció, els embolics i els negocis que es mouen a l'ombra d'uns ideals fan que l'esport, avui, sigui un assumpte escabros.

PALLASSO 1

També les galeries d'art són botigues sense contacte amb la cultura. Només tenen criteris mercantils.

PALLASSO 2

Sí. Algunes galeries volen compaginar els aspectes artístic i comercial, però sempre acaba triomfant aquest últim.

PALLASSO 1

Sovint es confonen els preus del mercat amb els judicis justos.

PALLASSO 2

Ho he comprès de seguida que m'has fet entrar.

PALLASSO 1

Jo observo la borsa. Els artistes i els banquers es barregen.

PALLASSO 2

De petit, jugaves a bitlles?

PALLASSO 1

I duia una gorra.

PALLASSO 2

Hi ha vegades, a la vida, que no saps què fer.

PALLASSO 1

Sí, pots restar enlluernat o arrencar a córrer.

PALLASSO 2

I tant!

PALLASSO 1

Però no ho dubtis pas: ningú no et pot garantir que el valor d'un objecte d'art no anirà avall. No tinc temps d'anar a les subhastes d'importància. La puja dels preus, a més, em fa perdre el cap. És perillós. Oh i tant!

PALLASSO 2

Jo també penso en mi mateix.

PALLASSO 1

L'obra és un objecte amb qui puc dialogar.

PALLASSO 2

No em costa gens de feina d'escoltar-te amb atenció.

PALLASSO 1

Un àlbum pot ser important com un llibre o una llista de preus.

PALLASSO 2

Què prefereixes: la pluja, el vent o la neu?

PALLASSO 1

Tot compta en el teixit de la vida. Veure les coses en una altra direcció és reduir-les a cendra. A tot arreu comprenen aquesta mena de sentiment.

PALLASSO 2

Sí, sí; jo ric pel meu compte...

PALLASSO 1

I jo escric una carta a la sorra.

PALLASSO 2

On compres el teu tros de pa?

S'aixeca el teló.

QUADRE QUART

Interludi

Mitja foscor.

Al fons es destaquen vuit rodelles blanques. Vuit personatges hi disparen algunes vegades, amb carrabines de saló.

Finalment descobrim que les rodelles les duen vuit noies a l'esquena, en anar-se'n en fila cap a l'esquerra.

Els tiradors surten per la dreta.

L'escena s'aclareix.

QUADRE CINQUÈ

Veiem els quatre reis de la baralla asseguts de cara al públic.

Entra el Mestre de llatí, amb levita i un llibre a la mà, i els dóna lliçons.

MESTRE

Nominatiu.

REI 1

Dominus

REI 3

Dominus

REI 2

Dominus

REI 4
Dominus

MESTRE
Genitiu.

REI 1
Domini

REI 3
Domini

REI 2
Domini

REI 4
Domini

MESTRE
Vocatiu.

REI 1
Domine

REI 3
Domine

REI 2
Domine

REI 4
Domine

MESTRE
Acusatiu.

REI 1
Dominum

REI 3
Dominum

REI 2
Dominum

REI 4
Dominum

MESTRE
Datiu i ablatiu.

REI 1
Domino

REI 3
Domino

REI 2
Domino

REI 4
Domino

MESTRE
Plural: Nominatiu.

REI 1
Domini

REI 3
Domini

REI 2
Domini

REI 4
Domini

MESTRE
Genitiu.

REI 1
Dominorum

REI 3
Dominorum

REI 2
Dominorum

REI 4
Dominorum

MESTRE
Vocatiu.

REI 1
Domini

REI 3
Domini

REI 2
Domini

REI 4
Domini

MESTRE
Acusatiu.

REI 1
Dominos

REI 3
Dominos

REI 2
Dominos

REI 4
Dominos

MESTRE
Datiu i ablatiu.

REI 1
Dominis

REI 3
Dominis

REI 2
Dominis

REI 4
Dominis

MESTRE
Suavissimi sunt sapientiae fructus,
radix non item.

REIS
Dominus domini
domine dominum
domino domini
dominorum domini
dominos dominis

MESTRE
Sapiens injuriam dissimulat,
fatuus non item.

REIS
Dominus domini
domine dominum
domino domini
dominorum domini
dominos dominis

MESTRE
Adhibenda est medicina,
sive faciat, sive secus.

REIS
Dominus domini
domine dominum

domino domini
dominorum domini
dominos dominis

MESTRE

Otium est fomes omnium malorum.

REIS

Dominus domini
domine dominum
domino domini
dominorum domini
dominos dominis

MESTRE

Superbior est,
quam ut velit doceri.

REIS

Dominus domini
domine dominum
domino domini
dominorum domini
dominos dominis

MESTRE

Nec caput, nec pedes.
Nec caput, nec pedes.
Nec caput, nec pedes.
Nec caput, nec pedes.

REIS

Dominus domini
domine dominum
domino domini
dominorum domini
dominos dominis

QUADRE SISÈ

Pel mig apareix Zaratustra, dispersa els reis i canta un monòleg.

ZARATUSTRA

No hi ha dubte que aquesta és la pàtria
de tots els tupins de coloraines!

Però, què m'ha ocorregut?

Malgrat la meva angoixa,

he hagut de riure.

No podíeu posar-vos una millor careta,
homes del present,

que la vostra pròpia cara!

Qui us reconeixeria?

Qui us podria reconèixer?

Qui us tragués vels i guarniments,
encara li'n quedaria prou amb la resta
per espantar els ocells.

Sou cromos de tot allò

que alguna vegada fou cregut.

Sou refutacions ambulants de la fe mateixa,
i un desllorigament de tots els pensaments.

— *Indignes de fe:*

així us anomeno jo a vosaltres,
reals.

Estèrils és el que sou:

per això us manca la fe.

Però, qui hagué de crear

sempre posseí també

els seus somnis profètics

i els seus signes astrals,

i tingué fe en la fe.

Portes badades és el que sou,

al costat de les quals esperen els enterradors.

I aquesta és la *vostra* realitat:

“Tot mereix fer cap a la seva tomba”.

Per això, ja només estimo

la terra dels meus fills

la no descoberta,

en el mar llunyà

mano les meves veles que la busquin.

En els meus fills vull esmenar

el fet de ser fill dels meus pares

i en tot futur:
aquest present.

La solitud cansa.
Alguna vegada cridaràs:
“Etic sol”.

Final orquestral amb el personatge a l'escena.

-Fi de l'obra-

Cap de mirar*

Òpera en tres actes, cadascun dividit en un nombre de quadres entre tres i cinc a decidir. No necessàriament tots seran cantats i alguns aniran estructurats amb tota mena de gèneres parateatral i elements heterogenis com, per exemple, projeccions, tir al blanc, gimnàstica, màgia, concurs de bellesa, lluita oriental o accions visuals diverses.

La configuració de l'obra no està basada en cap argument lineal. Es tracta de crear una realitat teatral que vagi sorgint en el transcurs de la representació. Els diferents quadres i interludis aniran units amb un fil d'intencions subliminars que esclatarà a la fi de l'espectacle a manera de cloenda, moment en què totes les parts prendran la seva significació, com passa amb els temps d'una simfonia. La plàstica i l'element sorpresa hi tindran un paper important junt amb l'orquestra i la veu dels personatges.

En resum, es tracta d'utilitzar l'espai escènic d'una manera diferent de l'habitual per obtenir un disseny de l'espectacle que sigui un pas endavant en el desenvolupament del teatre d'òpera contemporani.

Desembre de 1986

*. Nota manuscrita amb lletra de Joan Brossa conservada juntament amb el mecanoscrit de *Cap de mirar*.